

ประกาศคณะกรรมการสภাপตยกรรมศาสตร์
เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลในทุกรายวิชาของคณะกรรมการสภاپตยกรรมศาสตร์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559 จึงให้ออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ 1 การคัดลอกผลงาน

เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และความซื่อสัตย์ทางวิชาชีพ รวมถึงสร้างความเข้าใจอันถูกต้องในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางสภاپตยกรรมศาสตร์ หลักสูตรสภاپตยกรรมศาสตร์ จึงกำหนดแนวทางการป้องกันและจัดการกรณีการคัดลอกผลงานของนักศึกษา เพื่อให้การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นธรรม มีมาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล องค์กร และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1.1 นิยามของการคัดลอกผลงาน

การคัดลอกผลงาน หมายถึง การนำผลงานไม่ว่าจะเป็นบางส่วน ส่วนใหญ่ ทุกส่วน หรือเนื้อหาสาระของผู้อื่น รวมทั้งของตนเองในอดีตมาใช้ในงานปัจจุบันโดยไม่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์ใหม่ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้นๆ และเจตนารมณ์แห่งวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงกรณีต่อไปนี้

1.1.1 การคัดลอกผลงานของผู้อื่น ไม่ว่าจะ เป็นแบบแปลน หุ่นจำลอง ภาพวาด งานกราฟิก ข้อความ หรือวิธีการนำเสนอโดยไม่มีการอ้างอิง หรือไม่ได้รับอนุญาต

1.1.2 การได้รับผลงานมาจากผู้อื่นโดยตรง เช่น การนำงานของรุ่นพี่ หรือเพื่อนมาใช้ แม้ได้รับความยินยอม หรือมีการดัดแปลงโดยยังมีเค้าโครงเดิมที่สามารถเห็นถึงความเชื่อมโยงได้

1.1.3 การว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานแทน หรือร่วมทำโดยไม่เปิดเผยข้อเท็จจริง

1.1.4 การคัดลอกผลงานของตนเอง (Self-Plagiarism) หมายถึง การนำผลงานที่เคยส่งในรายวิชาเดิม รายวิชาอื่น หรือภาคเรียนก่อนมาใช้ซ้ำ หรือนำมาดัดแปลงโดยยังมีเค้าโครงเดิมที่สามารถเห็นถึงความเชื่อมโยงได้ ถือว่าไม่เป็นการสร้างสรรค์ใหม่ตามกรอบรายวิชาและเจตนารมณ์แห่งวิชาชีพ

การกระทำได้กล่าวล้วนเป็นการละเมิดจริยธรรมวิชาการวิชาชีพ และเป็นความผิดที่มีบทลงโทษตามที่กำหนดไว้

1.2 ระดับของการคัดลอก

เพื่อให้การพิจารณาการคัดลอกผลงานมีความชัดเจนและเป็นธรรม หลักสูตรได้กำหนดระดับความรุนแรงของการคัดลอกผลงานออกเป็น 2 ระดับหลัก ได้แก่ ระดับทั่วไป และระดับร้ายแรง โดยพิจารณาจากเจตนา ลักษณะของการคัดลอก และผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของผลงาน ดังนี้

1.2.1 ระดับทั่วไป เป็นกรณีที่นักศึกษานำแนวคิด รูปแบบ หรือเนื้อหาบางส่วนจากผลงานของผู้อื่น หรือของตนเองในอดีตมาใช้ในผลงานปัจจุบันโดยไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มา หรือมีการดัดแปลงเพียงเล็กน้อยในลักษณะที่ยังสามารถระบุแหล่งที่มาดั้งเดิมได้ชัดเจน โดยหมายรวมถึง

- 1) การใช้แรงบันดาลใจหรือองค์ประกอบบางส่วนจากผลงานของผู้อื่น
- 2) การดัดแปลงจากผลงานของรุ่นพี่หรือผู้อื่นโดยไม่มีการปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญ
- 3) การนำผลงานของตนเองจากรายวิชาหรือภาคเรียนก่อนกลับมาใช้ซ้ำโดยไม่แจ้งหรือไม่ได้รับอนุญาต (self-plagiarism)
- 4) แนวทางการประเมินและบทลงโทษคือ หักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 50%

1.2.2 ระดับร้ายแรง เป็นกรณีที่มีเจตนาในการลอกเลียนแบบผลงานของผู้อื่นอย่างชัดเจน ทั้งในเชิงแนวคิด รูปแบบการนำเสนอ หรือการจัดทำผลงานทั้งหมด โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนหรืออ้างอิงแหล่งที่มา และมีลักษณะของการแอบอ้างหรือหลอกลวง เช่น

- 1) คัดลอกผลงานทั้งหมดจากผู้อื่นโดยไม่แก้ไขหรือดัดแปลง
- 2) ว่าจ้างบุคคลภายนอกให้จัดทำผลงานแทน
- 3) ไม่สามารถอธิบายที่มาหรือกระบวนการพัฒนาแบบได้อย่างชัดเจน
- 4) มีพฤติกรรมซ้ำซากหรือมีเจตนาซ่อนเร้นเพื่อให้ผลงานผ่านการประเมิน
- 5) แนวทางการประเมินและบทลงโทษคือ ให้คะแนน “0” หรือหักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 100%

ข้อ 2 การใช้ AI ในการออกแบบผลงานทางสถาปัตยกรรม

เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และความซื่อสัตย์ทางวิชาชีพ รวมถึงสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในกระบวนการออกแบบทางสถาปัตยกรรม หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์จึงกำหนดแนวทางการใช้ AI ของนักศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อให้การประเมินผลการเรียนเป็นธรรม มีมาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการพึ่งพาเทคโนโลยีเกินควร การแอบอ้างผลงาน และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล องค์กร และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ดังนี้

2.1 อนุญาตให้ใช้ AI ได้ในบทบาทเครื่องมือสนับสนุน หรือเครื่องมือเสริมเพื่อขยายความคิดเท่านั้น เช่น

/2.1.1 การสร้าง...

2.1.1 การสร้างภาพร่างเบื้องต้น (concept sketches)

2.1.2 การทดลองการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์

2.1.3 การประมวลผลข้อมูลสภาพแวดล้อมหรือวิเคราะห์โครงการเบื้องต้น

2.1.4 การช่วยสร้างคำอธิบายแนวคิดหรืองานเขียน (โดยต้องมีการปรับและเรียบเรียงด้วยตนเอง)

2.2 “ไม่อนุญาตให้ใช้ AI เพื่อสร้างแบบแปลน รูปด้าน รูปตัด หรือแบบสถาปัตยกรรมที่ถือเป็น” ผลงานหลัก” แทนนักศึกษา

2.3 ผลงานต้องแสดงให้เห็นถึงกระบวนการคิด (Design Process) วิเคราะห์ โดยสถาปัตยกรรมเป็นศาสตร์ที่ผูกพันกับบริบทเฉพาะการออกแบบที่ดีต้องเข้าใจผู้ใช้ สภาพแวดล้อม และคุณค่าทางวัฒนธรรม โดยนักศึกษาต้องสามารถแสดงหลักฐานของกระบวนการออกแบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์โจทย์ ความคิดตั้งต้น การพัฒนาแนวคิด ไปจนถึงการจัดทำแบบ และสามารถอธิบายได้ชัดเจนในกรณีที่ใช้ AI เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ

2.4 ต้องมีการ “เปิดเผยและระบุ” ว่าใช้ AI ในส่วนใดหากนักศึกษาใช้ AI เช่น Midjourney, DALL-E, ChatGPT, หรืออื่นๆ ต้องมีการระบุในเอกสารนำเสนอ หรือในเล่มแนวคิดว่าใช้ AI ช่วยในส่วนใด เช่น “ใช้ AI เพื่อช่วยสร้างภาพทัศนียภาพเบื้องต้น” หรือใช้ “ChatGPT เพื่อสังเคราะห์แนวคิดเบื้องต้น โดยมีการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติมด้วยตนเอง”

2.5 บทลงโทษกรณีการใช้ AI ในงานออกแบบโดยไม่เหมาะสม แบ่งออกเป็น 2 ระดับหลัก ได้แก่ ระดับทั่วไปและระดับรุนแรง

2.5.1 ระดับทั่วไป: ใช้ AI โดยไม่เปิดเผย (เจตนาไม่ชัดเจน/เข้าใจผิด) เช่น

- 1) ใช้ AI ในบางส่วนของงาน เช่น การจัดภาพ การเขียนคำอธิบายแต่ไม่แจ้งว่าใช้ AI
- 2) สามารถแสดงกระบวนการคิด การปรับแก้ และการพัฒนาแบบของตนเองได้
- 3) เกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่ตั้งใจปกปิด
- 4) บทลงโทษหักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 50%

2.5.2 ระดับรุนแรง: ใช้ AI แทนกระบวนการออกแบบโดยสมบูรณ์ หรือจงใจปกปิด เช่น

1) ใช้ AI เพื่อสร้างแบบแปลน รูปด้าน รูปตัด หรือองค์ประกอบหลักของผลงาน โดยไม่มีการปรับแก้หรือพัฒนาเอง

- 2) ไม่สามารถอธิบายกระบวนการออกแบบของผลงานด้วยตัวเองได้
- 3) จงใจไม่เปิดเผยการใช้ AI ในการทำผลงาน หรือแอบอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง
- 4) บทลงโทษหักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 100%

ข้อ 3 บทเฉพาะกาล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในการประเมินพฤติกรรมกรรมการคัดลอกผลงาน หลักสูตร กำหนดให้การกระทำในลักษณะต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการคัดลอกผลงาน หากเป็นการใช้เพื่อประกอบหรือ สนับสนุนการนำเสนอแนวคิดของนักศึกษา และไม่ได้ถูกใช้เพื่อแอบอ้างว่าเป็นผลงานการออกแบบหลัก ของตนเอง เช่น

3.1 การนำบล็อก (2D-Auto CAD Blocks) ที่เป็นองค์ประกอบทั่วไป เช่น เฟอร์นิเจอร์ คน รถ ต้นไม้ หรือวัตถุอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นชิ้นๆ แยกเดี่ยว ไม่ได้ประกอบเป็นห้องหรือพื้นที่ที่จัดวางแบบ สำเร็จรูปมาใช้ในการจัดวางเพื่อประกอบภาพนำเสนอ แสดงสัดส่วน หรือจำลองสภาพแวดล้อมโดยรอบ

3.2 การนำเข้า (Import) บล็อกหรือวัตถุ 3 มิติ จากแหล่งสาธารณะ เช่น 3D Warehouse หรือเว็บไซต์อื่นๆ ที่อนุญาตให้ดาวน์โหลดและใช้งานโดยไม่มีข้อจำกัดด้านลิขสิทธิ์มาใช้ในลักษณะเดียวกัน กับข้อ 1 คือเพื่อประกอบกรนำเสนอ โดยไม่ใช่เป็นสาระหลักของงานออกแบบ หรือไม่แสดงเจตนาแอบอ้าง ว่าเป็นผลงานออกแบบของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ใช้ต้องมีหน้าที่ในการตรวจสอบให้แน่ใจว่าแหล่งที่มาของวัสดุ หรือ บล็อกดังกล่าวไม่มีข้อกำหนดด้านลิขสิทธิ์ และการใช้งานเป็นไปเพื่อประกอบงานโดยสุจริต ไม่ละเมิดสิทธิ์ ของเจ้าของผลงานดั้งเดิม

3.3 การพิจารณานิยามการกระทำในประเด็นอื่นๆ ที่อาจจะเข้าข่ายระดับชั้น และบทลงโทษ ทั้งในด้านคัดลอกผลงาน และการใช้ AI ในการออกแบบผลงานทางสถาปัตยกรรม ทั้งข้อ 1 และ 2 ถือเป็น ดุลยพินิจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาร่วมกับคณาจารย์ในรายวิชานั้นๆ หรือคณะกรรมการที่ได้รับ มอบหมายจากคณะฯ ซึ่งผลการพิจารณานั้นถือเป็นที่สุด

ทั้งนี้ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2567

Digitally signed: 2025.07.03 14:13:43 +07:00

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรกัญญา งามสนสกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

(สำเนา)

ประกาศคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลในทุกรายวิชาของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559 จึงให้ออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ 1 การคัดลอกผลงาน

เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และความซื่อสัตย์ทางวิชาชีพ รวมถึงสร้างความเข้าใจอันถูกต้องในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางสถาปัตยกรรม หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์ จึงกำหนดแนวทางการป้องกันและจัดการกรณีการคัดลอกผลงานของนักศึกษา เพื่อให้การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นธรรม มีมาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล องค์กร และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1.1 นิยามของการคัดลอกผลงาน

การคัดลอกผลงาน หมายถึง การนำผลงานไม่ว่าจะเป็นบางส่วน ส่วนใหญ่ ทุกส่วน หรือเนื้อหาสาระของผู้อื่น รวมทั้งของตนเองในอดีตมาใช้ในงานปัจจุบันโดยไม่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และสร้างสรรค์ใหม่ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้นๆ และเจตนารมณ์แห่งวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงกรณีต่อไปนี้

1.1.1 การคัดลอกผลงานของผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็แบบแปลน หุ่นจำลอง ภาพวาด งานกราฟิก ข้อความ หรือวิธีการนำเสนอโดยไม่มีการอ้างอิง หรือไม่ได้รับอนุญาต

1.1.2 การได้รับผลงานมาจากผู้อื่นโดยตรง เช่น การนำงานของรุ่นพี่ หรือเพื่อนมาใช้ แม้ได้รับความยินยอม หรือมีการดัดแปลงโดยยังมีเค้าโครงเดิมที่สามารถเห็นถึงความเชื่อมโยงได้

1.1.3 การว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานแทน หรือร่วมทำโดยไม่เปิดเผยข้อเท็จจริง

1.1.4 การคัดลอกผลงานของตนเอง (Self-Plagiarism) หมายถึง การนำผลงานที่เคยส่งในรายวิชาเดิม รายวิชาอื่น หรือภาคเรียนก่อนมาใช้ซ้ำ หรือนำมาดัดแปลงโดยยังมีเค้าโครงเดิมที่สามารถเห็นถึงความเชื่อมโยงได้ ถือว่าไม่เป็นการสร้างสรรค์ใหม่ตามกรอบรายวิชาและเจตนารมณ์แห่งวิชาชีพ

การกระทำดังกล่าวล้วนเป็นการละเมิดจริยธรรมวิชาการวิชาชีพ และเป็นความผิดที่มีบทลงโทษตามที่กำหนดไว้

1.2 ระดับของการคัดลอก

เพื่อให้การพิจารณาการคัดลอกผลงานมีความชัดเจนและเป็นธรรม หลักสูตรได้กำหนดระดับความรุนแรงของการคัดลอกผลงานออกเป็น 2 ระดับหลัก ได้แก่ ระดับทั่วไป และระดับร้ายแรง โดยพิจารณาจากเจตนา ลักษณะของการคัดลอก และผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของผลงาน ดังนี้

1.2.1 ระดับทั่วไป เป็นกรณีที่นักศึกษานำแนวคิด รูปแบบ หรือเนื้อหาบางส่วนจากผลงานของผู้อื่น หรือของตนเองในอดีตมาใช้ในผลงานปัจจุบันโดยไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มา หรือมีการดัดแปลงเพียงเล็กน้อยในลักษณะที่ยังสามารถระบุแหล่งที่มาดั้งเดิมได้ชัดเจน โดยหมายรวมถึง

- 1) การใช้แรงบันดาลใจหรือองค์ประกอบบางส่วนจากผลงานของผู้อื่น
- 2) การดัดแปลงจากผลงานของรุ่นพี่หรือผู้อื่นโดยไม่มีการปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญ

- 3) การนำผลงานของตนเองจากรายวิชาหรือภาคเรียนก่อนกลับมาใช้ซ้ำโดยไม่แจ้งหรือไม่ได้รับอนุญาต (self-plagiarism)

- 4) แนวทางการประเมินและบทลงโทษคือ หักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 50%

1.2.2 ระดับร้ายแรง เป็นกรณีที่มีเจตนาในการลอกเลียนแบบผลงานของผู้อื่นอย่างชัดเจน ทั้งในเชิงแนวคิด รูปแบบการนำเสนอ หรือการจัดทำผลงานทั้งหมด โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนหรืออ้างอิงแหล่งที่มา และมีลักษณะของการแอบอ้างหรือหลอกลวง เช่น

- 1) คัดลอกผลงานทั้งหมดจากผู้อื่นโดยไม่แก้ไขหรือดัดแปลง
- 2) ว่าจ้างบุคคลภายนอกให้จัดทำผลงานแทน
- 3) ไม่สามารถอธิบายที่มาหรือกระบวนการพัฒนาแบบได้อย่างชัดเจน
- 4) มีพฤติกรรมซ้ำซากหรือมีเจตนาซ่อนเร้นเพื่อให้ผลงานผ่านการประเมิน
- 5) แนวทางการประเมินและบทลงโทษคือ ให้คะแนน “0” หรือหักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 100%

ข้อ 2 การใช้ AI ในการออกแบบผลงานทางสถาปัตยกรรม

เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และความซื่อสัตย์ทางวิชาชีพ รวมถึงสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในกระบวนการออกแบบทางสถาปัตยกรรม หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์จึงกำหนดแนวทางการใช้ AI ของนักศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อให้การประเมินผลการเรียนเป็นธรรม มีมาตรฐาน และสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการพึ่งพาเทคโนโลยีเกินควร การแอบอ้างผลงาน และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล องค์กร และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ดังนี้

2.1 อนุญาตให้ใช้ AI ได้ในบทบาทเครื่องมือสนับสนุน หรือเครื่องมือเสริมเพื่อขยายความคิดเท่านั้น เช่น

/2.1.1 การสร้าง...

2.1.1 การสร้างภาพร่างเบื้องต้น (concept sketches)

2.1.2 การทดลองการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์

2.1.3 การประมวลผลข้อมูลสภาพแวดล้อมหรือวิเคราะห์โครงการเบื้องต้น

2.1.4 การช่วยสร้างคำอธิบายแนวคิดหรืองานเขียน (โดยต้องมีการปรับและเรียบเรียงด้วยตนเอง)

2.2 “ไม่อนุญาตให้ใช้ AI เพื่อสร้างแบบแปลน รูปด้าน รูปตัด หรือแบบสถาปัตยกรรมที่ถือเป็น” ผลงานหลัก” แทนนักศึกษา

2.3 ผลงานต้องแสดงให้เห็นถึงกระบวนการคิด (Design Process) วิเคราะห์ โดยสถาปัตยกรรมเป็นศาสตร์ที่ผูกพันกับบริบทเฉพาะการออกแบบที่ดีต้องเข้าใจผู้ใช้ สภาพแวดล้อม และคุณค่าทางวัฒนธรรม โดยนักศึกษาต้องสามารถแสดงหลักฐานของกระบวนการออกแบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์โจทย์ ความคิดตั้งต้น การพัฒนาแนวคิด ไปจนถึงการจัดทำแบบ และสามารถอธิบายได้ชัดเจนในกรณีที่ใช้ AI เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ

2.4 ต้องมีการ “เปิดเผยและระบุ” ว่าใช้ AI ในส่วนใดหากนักศึกษาใช้ AI เช่น Midjourney, DALL-E, ChatGPT, หรืออื่นๆ ต้องมีการระบุในเอกสารนำเสนอ หรือในเล่มแนวคิดว่าใช้ AI ช่วยในส่วนใด เช่น “ใช้ AI เพื่อช่วยสร้างภาพทัศนียภาพเบื้องต้น” หรือใช้ “ChatGPT เพื่อสังเคราะห์แนวคิดเบื้องต้น โดยมีการแก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติมด้วยตนเอง”

2.5 บทลงโทษกรณีการใช้ AI ในงานออกแบบโดยไม่เหมาะสม แบ่งออกเป็น 2 ระดับหลัก ได้แก่ ระดับทั่วไปและระดับรุนแรง

2.5.1 ระดับทั่วไป: ใช้ AI โดยไม่เปิดเผย (เจตนาไม่ชัดเจน/เข้าใจผิด) เช่น

- 1) ใช้ AI ในบางส่วนของงาน เช่น การจัดภาพ การเขียนคำอธิบายแต่ไม่แจ้งว่าใช้ AI
- 2) สามารถแสดงกระบวนการคิด การปรับแก้ และการพัฒนาแบบของตนเองได้
- 3) เกิดจากความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือไม่ตั้งใจปกปิด
- 4) บทลงโทษหักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 50%

2.5.2 ระดับรุนแรง: ใช้ AI แทนกระบวนการออกแบบโดยสมบูรณ์ หรือจงใจปกปิด เช่น

1) ใช้ AI เพื่อสร้างแบบแปลน รูปด้าน รูปตัด หรือองค์ประกอบหลักของผลงาน โดยไม่มีการปรับแก้หรือพัฒนาเอง

- 2) ไม่สามารถอธิบายกระบวนการออกแบบของผลงานด้วยตัวเองได้
- 3) จงใจไม่เปิดเผยการใช้ AI ในการทำผลงาน หรือแอบอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง
- 4) บทลงโทษหักคะแนนรวมสุดท้ายที่นักศึกษาจะได้รับในโปรเจกต์นั้นๆ ไม่เกิน 100%

ข้อ 3 บทเฉพาะกาล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในการประเมินพฤติกรรมการคัดลอกผลงาน หลักสูตร กำหนดให้การกระทำในลักษณะต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการคัดลอกผลงาน หากเป็นการใช้เพื่อประกอบหรือ สนับสนุนการนำเสนอแนวคิดของนักศึกษา และไม่ได้ถูกใช้เพื่อแอบอ้างว่าเป็นผลงานการออกแบบหลัก ของตนเอง เช่น

3.1 การนำบล็อก (2D-Auto CAD Blocks) ที่เป็นองค์ประกอบทั่วไป เช่น เฟอร์นิเจอร์ คน รถ ต้นไม้ หรือวัตถุอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นชิ้นๆ แยกเดี่ยว ไม่ได้ประกอบเป็นห้องหรือพื้นที่ที่จัดวางแบบ สำเร็จรูปมาใช้ในการจัดวางเพื่อประกอบภาพนำเสนอ แสดงสัดส่วน หรือจำลองสภาพแวดล้อมโดยรอบ

3.2 การนำเข้า (Import) บล็อกหรือวัตถุ 3 มิติ จากแหล่งสาธารณะ เช่น 3D Warehouse หรือเว็บไซต์อื่นๆ ที่อนุญาตให้ดาวน์โหลดและใช้งานโดยไม่มีข้อจำกัดด้านลิขสิทธิ์มาใช้ในลักษณะเดียวกัน กับข้อ 1 คือเพื่อประกอบกรนำเสนอ โดยไม่ใช่เป็นสาระหลักของงานออกแบบ หรือไม่แสดงเจตนาแอบอ้าง ว่าเป็นผลงานออกแบบของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ใช้ต้องมีหน้าที่ในการตรวจสอบให้แน่ใจว่าแหล่งที่มาของวัสดุ หรือ บล็อกดังกล่าวไม่มีข้อกำหนดด้านลิขสิทธิ์ และการใช้งานเป็นไปเพื่อประกอบงานโดยสุจริต ไม่ละเมิดสิทธิ์ ของเจ้าของผลงานดั้งเดิม

3.3 การพิจารณานิยามการกระทำในประเด็นอื่นๆ ที่อาจจะเข้าข่ายระดับชั้น และบทลงโทษ ทั้งในด้านคัดลอกผลงาน และการใช้ AI ในการออกแบบผลงานทางสถาปัตยกรรม ทั้งข้อ 1 และ 2 ถือเป็น ดุลยพินิจของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาร่วมกับคณาจารย์ในรายวิชานั้นๆ หรือคณะกรรมการที่ได้รับ มอบหมายจากคณะฯ ซึ่งผลการพิจารณานั้นถือเป็นที่สุด

ทั้งนี้ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2567

(ลงชื่อ)

อรกัญญา ง่วนสนสกุล

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรกัญญา ง่วนสนสกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สำเนาถูกต้อง

วสันต์

Digitally signed: 2025.07.03 13:47:15 +07:00

(นายวสันต์ กลับรักษ์)

นักวิชาการศึกษา

วสันต์/ร่าง/พิมพ์

สุกัญญา/ทาน